

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. M. V.**
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Asztalosem,
sídlem Baarova 1815/15, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 77479/2024 ze dne 26. 6. 2024, ve věci
dopravního přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 77479/2024 ze dne 26. 6. 2024 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žaloba **se** v části, v níž se žalobce domáhal, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 2 500 Kč jako náhradu za již uhrazenou pokutu a náklady právního řízení, **odmítá.**

Shodu s prvopisem potvrzuje T. P.

- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Michala Asztalose, sídlem Baarova 1815/15, 415 01 Teplice.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 8. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 77479/2024 ze dne 26. 6. 2024, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Krnov č. j. KRNOOSP-52116/2024 svrc ze dne 17. 4. 2024. Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupků, kterých se měl dopustit tím, že dne 4. 7. 2023 ve 12:46 hod. v obci Krnov na ul. Opavské, poblíž budovy č. p. 37 naproti provozovně Grande Kebab jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Citroën, r. z. X,

I. stál s vozidlem v jízdním pruhu určeném pro cyklisty, čímž porušil ust. § 27 odst. 1 písm. i) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a dopustil se tak z nedbalosti přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

II. nerespektoval dopravní značku B 29 „zákaz stání“ a s vozidlem stál v místě, kde je to zakázáno, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak z nedbalosti přestupku podle ust. 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.

Za přestupky mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Žalobní body

2. Žalobce k prvnímu přestupku uvedl, že v místě, kde stál, se nenachází pruh pro cyklisty, nýbrž stezka pro cyklisty, přičemž stezka pro cyklisty nemůže být pruhem pro cyklisty.
3. Ke druhému přestupku uvedl, že na místě nestál, nýbrž zastavil; své vozidlo uvedl do klidu pouze za účelem vyzvednutí již objednaného jídla v provozovně, přičemž měl na vozidlo po celou dobu výhled a ve vozidle seděla jeho manželka s dítětem. Namítl také, že rozhodnutí nesprávně uvádějí, že vozidlo stálo v časovém období od 12:46 do 12:51, což však není doba stání vozidla, ale doba zásahu strážníka. Dále brojil proti posouzení materiální stránky daného přestupku a namítl také, že rozhodnutí vycházejí při zhodnocení toho, kdo byl řidičem jen z prohlášení samotného žalobce.

Vyjádření k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5. 11. 2024 navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že až v žalobě žalobce uvádí nové skutečnosti, k nimž se žalobce nemohl dříve vyjádřit (zpochybňování toho, že byl řidičem). Pokud se týče stání v jízdním pruhu pro cyklisty, žalobce upřesnil, že

„vozovka“, která není zákonem definována, se nemusí nacházet pouze na silnici, ale třeba i na cyklostezce.

Rozhodnutí bez jednání

5. Soud rozhodl ve věci bez jednání dle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s tím obě strany sporu souhlasily.

Posouzení věci soudem

6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Prvostupňový orgán obdržel od Městské policie Krnov oznámení ze dne 5. 8. 2023 o podezření ze spáchání přestupku žalobcem. Řízení o přestupku bylo zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání žalobci dne 22. 8. 2023. Ústní jednání se konalo za účasti žalobce dne 23. 10. 2023, byl na něm vyslechnut jako svědek zasahující strážník P.P. Po provedení změny obvinění bylo nařízeno nové jednání na 4. 12. 2023. Následně vydal prvostupňový orgán dne 6. 12. 2023 rozhodnutí ve věci samé, které bylo následně k odvolání žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 1. 2024 zrušeno. Poté prvostupňový orgán provedl změnu právní kvalifikace v obvinění a doplnil spisový materiál o fotografie. Dne 11. 3. 2024 proběhlo další ústní jednání, po němž bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí č. j. KRNOOSP-52116/2024 svrc ze dne 17. 4. 2024. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním ze dne 13. 5. 2024, které bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.

K prvnímu přestupku

(stání v jízdním pruhu určeném pro cyklisty)

10. Pokud se týče prvního přestupku, žalobce byl uznán vinným ze stání s vozidlem v jízdním pruhu určeném pro cyklisty.
11. Podle § 27 odst. 1 písm. i) zákona o silničním provozu, řidič nesmí zastavit a stát ve vyhrazeném jízdním pruhu a jízdním pruhu pro cyklisty.
12. Podle bodu 7 přílohy č. 8 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vodorovná dopravní značka V14 (Jízdní pruh pro cyklisty) vyznačuje pruh nebo stezku pro cyklisty.
13. Podle § 2 písm. t) zákona o silničním provozu je pro účel tohoto zákona jízdní pruh část vozovky dovolující jízdu vozidel v jednom jízdním proudu za sebou.

Shodu s prvopisem potvrzuje T.P.

14. Jelikož není sporné, že žalobce stál na pruhu označeném značkou V14, žalobce ve své obraně namítal, že ustanovení § 27 odst. 1 písm. i) citovaného zákona a definice značky V14 se vzájemně nekryjí, neboť zákon hovoří o „jízdním pruhu“, kdežto značka označuje „pruh, nebo stezku pro cyklisty“. V projednávané věci samotné správní orgány tvrdí, že na místě se nachází stezka pro cyklisty – ovšem příslušnou značku (C10a) žalobce při příjezdu z boční ulice nemohl vidět. Vzhledem k vylučovacímu charakteru spojky „nebo“ se může jednat buď o pruh, nebo o stezku pro cyklisty. U žalobce tak nemohlo dojít k naplnění formálního znaku přestupku.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dopravní značka V14 na místě vyznačovala jízdní pruh pro cyklisty. Jízdní pruh pro cyklisty může být pruhem v rámci vozovky, nebo také pruhem v rámci cyklostezky, která nemusí být umístěna v rámci vozovky, ale na stavebně odděleném místě, jak tomu je i v projednávaném případě. Ve vyjádření k žalobě žalovaný navíc uvedl, že při akceptaci výkladu žalobce by se jednání objektivně se příčí zájmům bezpečnosti a plynulosti provozu stalo beztrestným.
16. V řízení bylo prokázáno, že žalobce si byl vědom vodorovné značky V 14 (Jízdní pruh pro cyklisty), která je definována jako „značka vyznačující pruh nebo stezku pro cyklisty“. Protože „jízdni pruh“ je definován v § 2 písm. t) jako „část vozovky“, vyšel žalobce z premisy, že stezka pro cyklisty není částí vozovky, a dospěl tak k závěru, že zákaz zastavení a stání v jízdním pruhu pro cyklisty se na stezky pro cyklisty neuplatní. Dále vyšel z toho, že charakter spojky „nebo“ je vylučovací, a proto tam, kde je stezka pro cyklisty, nemůže být pruh pro cyklisty a obráceně, přičemž pojem „pruh“ ztotožnil s pojmem „jízdni pruh“. Se žalobcovými úvahami se soud neztotožňuje. Definice značky V14 nehovoří o jízdním pruhu, ale toliko o pruhu (jiná ustanovení zákona – např. § 73 – užívají synonymicky pojmu „cyklistický pruh“). Nelze proto pojem „pruh (resp. „cyklistický pruh“)“ učinit podmnožinou pojmu „jízdni pruh“, a proto ani nelze přisvědčit námitce žalobce, že vylučovací spojka „nebo“ vylučuje, aby byl jízdní pruh na stezce pro cyklisty. Dále pak je třeba poukázat na to, že pojem „vozovka“ není v zákoně definován. Z obvyklého užití plyne, že se jedná o zpevněnou komunikaci pro provoz vozidel, přičemž jízdní kolo je vozidlem. (Obdobně pracuje s pojmem „vozovka“ i norma ČSN 73 6100.) Soud proto uzavírá, že „jízdni pruh pro cyklisty“ je prostor vyhrazený k dopravě pomocí jízdních kol (a dalších obdobných dopravních prostředků dle § 57 odst. 2 a 7 zákona o provozu na pozemních komunikacích) a může se nacházet jak v cyklistickém pruhu (ten tvoří část tělesa pozemní komunikace sloužícího i provozu jiných vozidel, včetně motorových), tak i na cyklostezce (která k provozu jiných vozidel neslouží). I cyklostezka totiž patří mezi vozovky, jak výše dovozeno. S tím je plně v souladu i název značky V14 (Jízdní pruh pro cyklisty), který je totožný s dikcí ustanovení § 27 odst. 1 písm. i) citovaného zákona. Navíc tomuto jazykovému a systematickému výkladu nasvědčuje i účel právní úpravy, která brání omezování jízdy cyklistů a vytváření nebezpečných překážek na úsecích komunikací, které jsou určeny či vyhrazeny pro jejich jízdu. Pro naplnění tohoto účelu nemá smysl rozlišovat, je-li jízdní pruh pro cyklisty na komunikaci přístupný i jiným vozidlům, nebo na cyklostezce.
17. Uvedením vozidla do klidu na předmětné cyklostezce tak žalobce porušil ustanovení § 27 odst. 1 písm. i) zákona o silničním provozu, které na takovém místě zakazuje jak zastavení, tak i stání.

*Ke druhému přestupku
(státní v místě, kde je to dopravní značkou zakázáno)*

18. Pokud se týče prvního přestupku, žalobce byl uznán vinným ze stání s vozidlem na místě, kde to bylo dopravní značkou B29 (Zákaz stání) zakázáno.
19. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
20. Podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., značka B29 zakazuje stání, tj. uvedení vozidla do klidu na dobu delší, než je doba nezbytně nutná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu.
21. Žalobce namítal, že na místě nestál, ale pouze zastavil za účelem naložení nákladu. Zastavil a přešel silnici do protější prodejny kebabu, kde si vyzvedl již předem objednané jídlo; vzdálil se tak max. 12 metrů od vozidla, na které měl navíc i skrze prosklenou výlohu prodejny stálý výhled. Na místě spolujezdce zanechal osobu, která strážníkovi sdělila, že řidič „hned přijde“, což se i dle svědectví strážníka také stalo. Žalobce dále namítl, že závěr o nezapnutí výstražných světel, nemá oporu v dokazování, stejně jako údaj o zakoupení (nikoli jen vyzvednutí kebabu. Žalobce s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 134/2018-29 uvedl, že navíc zajistil možnost odvozu vozidla prostřednictvím dospělé osoby, kterou zanechal na místě spolujezdce. Správní orgány však rezignovaly na zjišťování, zda tato osoba mohla v případě potřeby zajistit odjezd vozidla. Dále žalobce namítl, že správní orgány nesprávně ztotožnily délku doby stání vozidla s délkou zásahu strážníka. Závěrem uvedl, že nebylo nesporně zjištěno, že řidičem byl právě žalobce, neboť to plyne jen z prohlášení žalobce.
22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že řidič tím, že odešel do prodejny kebabu, nebyl v jeho bezprostřední blízkosti a nebylo zřejmé, že se jedná o vozidlo uvedené do klidu toliko za účelem zastavení (na vozidle nebylo užito ani výstražných světel či lístku). V době, kdy se žalobce nacházel v prodejně kebabu, se dle žalovaného stalo z vozidla vozidlo stojící, neboť žalobce nezabezpečil neprodlenou možnost odvozu vozidla pro případ, že by se stalo překážkou pro naplnění společenského zájmu. Ve vozidle se sice nacházela partnerka žalobce s dítětem, avšak žalobce netvrdil a neprokazoval, že by ona byla držitelkou řidičského průkazu či byla pověřena k zajištění odstavení vozidla. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce nově v žalobě zpochybňuje, že by sám byl řidičem, ač se k tomu sám doznal. Stejně tak nové jsou skutečnosti, že spolujezdkyně byla držitelkou řidičského průkazu a provozovatelkou vozidla, a mohla s ním odjet, případně telefonem žalobce zavolat. K těmto skutečnostem, které nebyly ve správním řízení uplatněny se správní orgány nemohly vyjádřit.
23. Pokud se týče rozlišení zastavení a stání, k tomuto se zásadním způsobem vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 134/2018-29 ze dne 10. 12. 2018; obě strany sporu se ostatně tohoto rozsudku dovolávají. V odst. 13 citovaného rozsudku soud uvedl, že „*pokud není zjevné, že se jedná o uvedení vozidla do klidu za účelem neprodleného nastoupení, vystoupení osob nebo neprodleného naložení či složení nákladu, nemůže se jednat o zastavení. Podle Nejvyššího správního soudu přitom připadají v úvahu dvě možné situace, kdy se bude jednat o zastavení dle zákona o silničním provozu. První je případ, kdy řidič vozidlo uvede do klidu,*

přičemž zůstává nadále ve vozidle či v jeho bezprostředním okolí, kdy může v případě nutnosti jednat a vozidlo, které fakticky tvoří překážku provozu, odvést; v takovém případě je zjevně splněno to, že takto zastavené vozidlo netvoří zásadní překážku plynulosti provozu, neboť řidič takového vozidla je může ihned odvést. Ve druhém případě řidič vozidlo rovněž uvede do klidu, avšak opustí je na větší vzdálenost, takže je ztratí ze svého dohledu; v takovém případě však musí být z dalších okolností případu zjevné, že se jedná o nezbytné uvedení do klidu pro neprodlené naložení či složení nákladu, nebo o neprodlené nastoupení, a to např. tím, že u takového vozidla je umístěn náklad a je z okolností zjevné, že probíhá jeho naložení či složení, popř. že u vozidla stojí osoby, které mají nastoupit či vystoupit do takového vozidla, nebo vozidlo je jinak označeno tak, že je zřejmé, že došlo ke krátkodobému uvedení do klidu (využitím výstražných světel nebo zanecháním lístku s kontaktními údaji na řidiče). Takovéto zastavení bude z povahy věci delší než v případě situace, kdy je řidič na místě a dochází k okamžitému nastoupení či nakládání nebo skládání.“

24. V projednávané věci z výpovědi svědka P., vyjádření žalobce a fotodokumentace vyplynulo, že žalobce odešel od zastaveného automobilu přes cestu do prodejny kebabu; následně se dostavil k automobilu strážník P., kde našel spolujezdkyni a dítě. Spolujezdkyně strážníkovi řekla, že řidič za chvíli dorazí. Za chvíli vyšel žalobce z prodejny kebabu, nesl v igelitovém sáčku kebabu. Strážník na výslovnou otázku uvedl, že si nevybavuje, zda na automobilu byla zapnutá výstražná světla.
25. Jak vyplývá z výše citovaného judikátu, řidič zastaveného vozidla musí být schopen bezodkladně toto vozidlo odvézt z místa, kde se nachází. To může zajistit buď tak, že se stále nachází v jeho bezprostřední blízkosti, nebo okolnost zastavení komunikuje jinak (umístění nákladu u vozidla, výstražná světla, lístek s kontaktními údaji apod.).
26. V projednávané věci řidič tvrdil, že vozidlo měl stále v dohledu, neboť pouze přešel ulici a na vozidlo měl stále výhled přes prosklenou výlohu prodejny. Tato varianta se jeví jako pravděpodobná, nicméně i kdyby soud připustil, že během přebírání nákladu (kebabů) žalobce jakožto řidič ztratil na malou chvíli své auto z dohledu, nepochybně by byly splněny podmínky druhé varianty, s níž pracuje judikatura. Ze spisu plyne, že celý zásah strážníka trval pár minut a řidič se dle jeho slov dostavil za „chvilku“. Vezme-li se v úvahu, jak dlouho trvá například telefonické přivolání řidiče, který nechá u automobilu lístek s kontaktními údaji, je nepochybné, že žalobce se dostavil k automobilu v čase rovnocenném. Stejně tak není nutné doplňovat dokazování tím, zda spolujezdkyně byla sama schopna s autem odjet, neboť sama její přítomnost je opět rovnocenná lístku s kontaktními údaji, protože za normálních okolností platí, že partnerka a spolujezdkyně disponuje kontaktními údaji na partnera (řidiče) a je schopna je poskytnout, případně jej samotného přivolat. Soud proto uzavírá, že žalobce na předmětném místě nestál, ale pouze zastavil.
27. Námitce, že nebylo postaveno najisto, kdo byl řidičem, soud nepřisvědčuje, Tato skutečnost vyplynula nejen ze samotného doznání žalobce, ale dle výpovědi svědka jej za řidiče označila i spolujezdkyně. Za dané situace správním orgánům nevznikla o této otázce žádná rozumná pochybnost, a nebyl zde absolutně žádný důvod, aby tuto otázku jinak dokazovaly.

Materiální stránka přestupků

28. Pokud se týče materiální stránky přestupků, soud připomíná, že v rozsudku č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, publ. pod č. 2011/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní

soud uvedl, že lze „obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“ Otázkou naplnění materiální stránky přestupku je třeba se zabývat právě v hraničních případech (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 321/2018-31 ze dne 24. 4. 2019 či č. j. 9 As 173/2020-32 ze dne 29. 10. 2020). V řízení však nebyly tvrzeny žádné okolnosti, které by činily případ hraničním. Následná žalobní polemika o jednotlivých aspektech běžného provozu je pro posouzení existence materiální stránky přestupků bez relevance.

Závěr posouzení soudem

29. S ohledem na shora uvedené skutečnosti je žaloba důvodná, a proto krajský soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Rozhodne tedy znovu, vycházející ze skutečnosti, že žalobce na předmětném místě nestál, ale toliko zastavil.

Náklady řízení

30. Procesně úspěšnému žalobci vzniklo dle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému.
31. Vynaložené náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon v roce 2024 činila dle ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), ve znění účinném do 31. 12. 2024 částku 3 100 Kč, a výše režijního paušálu v roce 2024 činila 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 9 800 Kč.
32. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje T.P.

V Ostravě dne 10. prosince 2025

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje T.P.